

Tábor Otaslavice 2023

Ve středu se setkáváme s klukama na skladě a začínáme nakládat kamion. Začíná nám stavák a my máme čtyři dny na postavení tábora. Po naložení všech stanů a vybavení si pochutnáváme na nugetkových bagetách a vyrážíme do Otaslavic. Když jsme přijeli, na louce, kde stojí tábořiště, nestálo tábořiště - pouze louka. Po tom, co sníme Prokeho guláš, se dáváme do práce. Vzápětí už stojí jídelna, zásobák a po zhlédnutí několika Youtube tutoriálů i tee-pee.

Druhý den nás čekala obávaná stavba jídelny, ale jelikož Bruder vytáhnul reprák a začal pouštět nejlepší vypalovačky na české scéně, tak nám to uteklo rychleji než minulý rok. Večer jsme byli naprosto požeňnání svezením do vesnice přespolním pick-upem. Ve vesnici jsme si dali kofolu a šli spát. Poslední den jsme natáhli plachty na stany a tábor byl připraven na příjezd táborníků.

Proč píšu o staváku? Protože je to důležitá část tábora. Díky všem, kteří se ho zúčastnili. Jmenovitě mně (Cedník), Prokem, Tademu, Mamutovi, Řízkovi, Vlastovi, Štískovi, Sirce, Bruderovi, Matějovi, Shrekovi, Péťovi, Lipovi, Upírovi, Jendovi, Kozákovi, LukePlsovi, Pájovi a Shotymu.

První den si starší skauti ještě staví stany a téměř ihned po příjezdu vzniká chaos u potoka. To však netrvá dlouho a za zpěvu české hymny zahajujeme náš tábor prvním nástupem v krojích. Večer následuje tradiční opékání klobás, po kterém následuje příprava na přepad. Nutno podotknout, že přepady vypadaly v mnohém jinak, než jak jsme na ně trénovali.

Druhý den proběhla Matějova hra, která měla přesah snad po celý zbytek tábora. Vodní bitva, kde jsme po sobě stříleli z vodních pistolí a házeli vodní balonky, zabavila celý tábor. Spousta kluků si vodní balonky nechala na horší časy a ještě několik dní poté na se po námětičku házely vodní nálož. Od druhého dne začala krutopřísná zkouška „Sedm“, ve které se ukázalo, kdo je největší drsňák. Po dobu sedmi dní se skupina dobrovolníků každé ráno a večer otužovala v potoční vodě. Až na pár výjimek se to všem zúčastněným povedlo, ale každý musel vyjít ze své komfortní zóny a překonat se. Za odměnu kluky čekala zlatá medaile na kraj.

Také začala celotáborová hra (CTH), která probíhala v tématu Lov na mamuta (symbolicky organizováno Mamutem a Prokem), ve které se kluci vrátili do doby kamenné a vyzkoušeli si spoustu dovedností potřebných k přežití v pravěku - například stopování zvěře, výroba totemů, stavba přístřešků ve kterých se jednu noc i spalo, výroba barvy, vaření na ohni, i závěrečný lov na Mamuta (doslova Mamuta). Po každé etapě bylo týmům rozděleno dřevo, které bylo nutné k tomu, aby se udržel společný oheň. To provázelo tvrdé vyjednávání podobné těm na tržnici nebo na Valném shromáždění OSN. Nikdo nechtěl dát víc dřeva než musel a nikdo nechtěl dát víc než ostatní týmy. Oheň se nám podařilo udržet až do předposledního dne, následně přišla tzv. Tma v podobě rozcvičky v potoce, oběda ve dvojicích a bůh ví čeho ještě.

Ve středu jsme šli na biotop. To se ukázalo jako fatální chyba, protože 10 minut po našem příchodu začalo silně pršet, a tak jsme většinu času strávili v bufetu. Někteří členi zde nakupovali zásoby jako kdyby se chystali na zimní hibernaci, ale jinak celkem fajn.

V noci čtvrtka na pátek kluci přespávali ve svých přístřešcích, které si sami postavili, někteří dokonce měli výhled i na okolní krajinu. Nevím jak se klukům dařilo, ale doufám, že se vyspali. Shrekova skupinka to měla tak útulné, že v jejich přístřešku dokonce Řízek zalehnul na tři hodiny v odpoledním klidu.

V pátek téměř celý den zabralo Tadeho vaření na ohni. Na obědovém menu byl pita chleba s gyrosem, salátem a omáčkou. Zní to jednoduše, ale my jsme neměli stejné zázemí jako například

jeden nejmenovaný kebabář na jedné nejmenované ulici v centru Olomouce. V týmech musela proběhnout totální brutální kooperace, při které každý musel přiložit ruku k dílu. Muselo se vykopat ohniště, nasekat dřevo (kterého bylo potřeba hodně kvůli nutnosti rozžhavit velký plochý kámen), rozdělat ohně a následně ho udržovat, udělat těsto na pitu, nakrájet a okořenit maso, udělat špízové klacky a následně na nich opéct maso, opéct pitu, udělat omáčku (některé týmy v tomto kroku selhaly) a až nakonec se mohlo jíst. Celá příprava trvalo téměř 4 hodiny, ale stálo to za to. Nevím či nápad byl dát po tomhle obědě párky v rohlíku na večeri.

V sobotu nás čekal náš první táborák, byla potřeba každé ruky, abychom stihli postavit pagodu, nasbírat chrástí a smůlu, připravit pochodně a vykopat táborový kruh. No málem jsme to nestihli, ale díky mým velkým schopnostem jsme to nějak dali. Odpoledne si kluci nacvičovali scénky, ve kterém kluci museli použít slovo „vitáminek“. To se všem povedlo a scénky byly moc vtipné. Na táboráku se zpívalo, bavilo, hrálo a proběhl také návrat Matějova BON-ČIKY-BON, při kterém jsme byli slyšet snad i ve vesnici. Na táboráku byli rovněž vyznamenáni Řízek a Ondra březovým lístkem prvního stupně a já s Mamutem březovým lístkem druhého stupně (komentář autora zápisu: come on man-that's too eazyyyy).

Táborák byl „velmi nenápadně“ ukončen trochu dřív a my se odebrali spát. Někteří v očekávání přepadu se snažili vydržet vzhůru, avšak únava je přemohla.

„PŘEPÁÁÁÁÁÁD“ zaznělo tichou krajinou a všichni vybíháme ze stanu (ti odváženější i bosky). Netrvalo dlouho a už mám první přepadnici, kterou jsem však po chvíli pustil na svobodu, protože jsem jich chtěl chytit víc. Shout-out Řízkovi za to, že chytil dvě přepadnice naráz a taky shout-out tomu, kdo přinesl stahovací pásky. Upřímně jeden z těch slabších přepadů, příště se Šotci musí snažit víc.

Neděle byla klasický chillovací den, ale přišlo mi, že tuhle neděli se chillovalo víc, než se chillovalo dříve, avšak co jiného se dá dělat, když je venku 32 stupňů Celsia. Hrál se Bang a náměstíčko se ten den proměnilo v bitevní pole. Zavládl chaos a neorganizovaná vodní bitva ... a komu by vadilo ochlazení, když je takové vedro. Když jsme u toho počasí, tak tento rok nám vyšlo perfektně - celý tábor bylo hezky, přišlo tak jednou a i na staváku bylo akorát.

V pondělí jsme hráli hořící míč, líbilo se mi, že se do něj všichni zapojili s vervou (někteří až trochu moc). Dal jsem homerun, ale prohráli jsme. Odpoledne jsme šli podruhé na biotop, to už nám počasí vyšlo trochu líp a mohli jsme se dát do vodních radovánek a posilování na workout hřišti. Za zmínku stojí místnost na moshpity a skokánek (fakt dobrý kluci). V noci jsme hráli Matějovu hru, při které se kradly barevné náramky z náměstíčka.

V úterý jsme šli na výlet. Každých pět minut se mě někdo ptal, jestli tam už budeme, kam vlastně jdeme a kolik kilometrů nám zbývá. Jako, celkem mi začaly docházet nervy, ale jinak dobrý. Prošli jsme nádhernou krajinou Hané a Drahanovské vrchoviny, na oddílovém Rajčeti jsou krásné fotky.

Náš cíl Plumlov nás obdařil obědem pod nádherným zámekem a točenou zmrzlinou (příchuť byly nugát a citron). Po obědě jsme se vydali vykoupat na přehradu, kde jsme opět zaútočili na místní bufet. Voda byla skvělá a hráli jsme kohoutí zápasy. Na zpáteční cestu jsme zvolili autobus, ve kterém spousta z nás usnula, protože vodní radovánky dokážou dobře unavit. Avšak nebyl čas na spánek, protože večer bylo Casino.

V ráji hazardu byla ruleta, blackjack, akcie a kolo štěstí. Dopaminové receptory některých členů dostaly zabrat a jídelnou se ten den ozývaly všelijaké skřeky, zápasy, chaos a zábava. Na baru

byly opět velmi pofiderní nápoje a kombinace sladkého a slaného. Musím říct že to bylo skvělý kasínko.

Ve středu se hrála Shotyho pokladovka, ve které kluci pomocí šifer museli najít poklad, některým se povedlo najít skautskou lilii.

Ve čtvrtek proběhl velmi očekávaný zápas s přespolním táborem. Plní energie a motivace jsme se vydali na stadion do nedalekých Kobylniček, malé vesnice, která zažila asi největší událost tohoto desetiletí. Za zpěvu chorálu a mávání vlajky se vlčata a skauti vydali v oddílových dresech do boje.

Přespolní tým nedokázal ustát naši ofenzívu a po půl hodině padl. Velký shout-out Péťovi za hattrick a Prokopovi (Kluk s Kamením, NPC, Fortnite kid) za dobré chytání. Když jsme šli my starší, tak začalo svítit slunko a bylo tak 35 stupňů, málem jsme tam omdleli, ale měli jsme misi a to porazit přespolňáky. Řízek otevřel zápas dvěma rychlými góly a následně skóroval i Péťa, který si vysloužil pozornost od fanynek našich rivalů. Po poločase jsme naše soky zastrašili takzvanou ostnoveckou orlicí a zpěvem z tribun. Dostal jsem příležitost u standardky a dal jsem gól. A po mně ještě skóroval Pája. Dobrá práce, rozloučili jsme se a šli zpátky do tábora.

Večer byli přijati do Orlí družiny Bruder, Péťa, Kozák a Luke Pls. Kluci museli v průběhu tábora vydržet 24 hodin mlčet, poté hladovět a také být na samotce. Dobrá práce. V noci nás přepadl Trojlístek, holky vydržely o hodně dýl než Šotci a daly nám zabrat, avšak série koupaček v potoce, eskapásky a voda do bot zlomily i ty s největší výdrží. Za mě nejlepší přepad co kdy byl.

V pátek jsme chystali náš druhý táborák a opět jsme společnými silami postavili úctyhodnou pagodu. Téma scénky bylo „Zastav tu čepici“. Většina skupinek dělala scénku s přestřelkami a se zabíjením. Co s tím zabíjením furt máte? Ale jinak to bylo mega vtipné. Taky zde byla Kájova pantomima a Shrekova rap battle, ze které jsem spadnul jak měna Zimbabwe. Na táboráku byli oceněni Tade, Sirka, Štístko, Matěj a Pája březovým lístkem třetího stupně (Komentář autora zápisu: trošku nám to trvalo, ale není důležitý cíl, ale cesta). Taky jsme hráli formulky, při kterých jsme dosáhli času pod sedm vteřin, čas za který by se nestyděl ani Lewis Hamilton. V noci si složili skautský slib Shrek, Lipánek a Prokop.

Tábor nám skončil a mně už teď chybí. Nestihl jsem napsat vše, co bych mohl, ale každý z nás má v paměti uchované své nejlepší zážitky z tábora.

Možná ještě dodám pár momentů které se mi vybavují. Zdraví tě Gappa a vitamínek, každodenní překonávání se v potoce, nekonečné čekání na hodujme, stavění hrází, zpěv u ohně, Lipova prolízačka přes potok, neustálé přejezdy přespolňáků, skvělé chálky z kuchyně, hry co jsme hráli, zkoušky co jsme plnili, večerní nástup, po kterém půlka tábora musela být potrestána, barber Prokop, senátor na táboře, dron ve vojenském prostoru, Plumlovský zámek, který připomínal Opium doupě, chillování v hamace, příroda, paštika, lukostřelba, zápasy v boxu, fotbalu, ringu a kanjamu, silnější pes, ranní budíček od Davida, pofiderní hesla dne a nebo stavba brány, která se dostavila poslední den.

Tak čau, zase příští rok.

Cedník